

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 217.090 van 29 december 2011

in de zaak A. 192.374/VII-37.360

In zake : de STAD LANDEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joseph Peeters
kantoor houdend te 3400 Landen
Brugstraat 17
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

De BVBA VOLLON
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Surmont
kantoor houdend te 2300 Turnhout
Merodelei 112
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 april 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur van 23 februari 2009, waarbij het beroep tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 juli 2008 tot

weigering van een milieuvergunning voor het exploiteren van een nieuwe inrichting voor grond- en afbraakwerken, gelegen aan de Kraanbeekstraat te Landen, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde vergunning, mits het opleggen van een aantal bijzondere exploitatievoorwaarden, wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 3 juli 2009. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 december 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joseph Peeters, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Pieter-Jan Staelens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jan Surmont, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 29 januari 2008 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een inrichting voor grond- en afbraakwerken, gelegen aan de Kraanbeekstraat te Landen.

3.2. Met betrekking tot deze vergunningsaanvraag wordt een openbaar onderzoek gehouden dat wordt afgesloten met een proces-verbaal van 10 maart 2008.

3.3. Op 21 april 2008 legt de tussenkomende partij een geluidsstudie neer, uitgevoerd door een erkend deskundige. In dat document wordt onder meer geconcludeerd wat volgt :

"De opdrachtgever heeft reeds een keerwand rondom (met een hoogte van 4 meter) voorzien. Verder is het nuttig optimaal gebruik te maken van de voorhanden zijnde inplantingsmogelijkheden. Volgend voorstel werd hiervoor uitgewerkt: de breker parallel plaatsen aan de Hooibout en optimaal gebruik maken van de aanwezigheid van de betonnen keerwand en stockberg".

3.4. De deputatie van de provincie Vlaams-Brabant weigert op 10 juli 2008 de gevraagde vergunning. Die beslissing luidt als volgt :

"(...)

Door in het nieuwe voorstel de breker parallel te plaatsen aan de Hooibout (invalsweg) en door de plaatsing van een 4 m hoge betonnen keermuur wordt de toegelaten richtwaarde van 45 dB (A) bij de dichtst bijzijnde woning (het meest kritische immissiepunt 1 –Kraanbeekstraat 82) volgens de simulatie met de gestelde randvoorwaarden van Acoustical Engineering net gehaald.

In een praktijksituatie kunnen meer dan waarschijnlijk hogere waarden

opgemeten worden wat sowieso een overschrijding van de norm voor het specifieke geluid in kritische immissiepunt 1 zou betekenen.

Wegens de ligging van dit breekwerf- afvalrecyclagebedrijf in een overwegend open landbouwgebied enerzijds en gelet op de intensiteit van de breekactiviteiten anderzijds, kan de geplande exploitatie op deze plaats milieutechnisch niet aanvaard worden. Het opleggen van milieuvergunningsvoorwaarden kan geen afdoende bestrijding van de omgevingshinder (inzonder geluidshinder) waarborgen omwille van een onvoldoende ruimtelijke scheiding tussen de nabijgelegen woningen en de vele geluidsproducerende bronnen afkomstig van de geplande inrichting.
(...)"

3.5. De tussenkomende partij stelt bij de bevoegde Vlaamse minister beroep in tegen die beslissing.

3.6. Op 2 december 2008 legt de tussenkomende partij een aanvullende geluidsprognose neer, uitgevoerd door dezelfde deskundige. In dit document wordt het volgende geconcludeerd :

"Omdat uit de geluidsstudie AE.08-133r01 dd. 14/04/08 voorspeld was dat in evaluatiepunt 1 maar nipt voldaan zou kunnen worden aan de grenswaarde voor nieuwe inrichting, door het specifieke geluid van een nieuwe breekinstallatie, werd door de bevoegde overheid geadviseerd nog bijkomende saneringsmaatregelen uit te werken.

In deze technische nota worden de te verwachten geluidsdrukkniveaus in de omgeving van Vollon aan de Kraanbeekstraat 5 in Landen (resultaten van de computersimulatie met saneringsmaatregelen van de (maximale) activiteiten van een mobiele breekinstallatie) samengevat.

Bijkomend voorstel werd hiervoor uitgewerkt:

- Een scherm dient parallel aan de kraanbeekstraat voor de breker en zeef geplaatst te worden als volgt. Het scherm dient een lengte van 12 m en een hoogte van 5 m te hebben, de afstand van de breker en zeef tot het scherm mag maximaal het dubbele van de hoogte van het scherm bedragen.

- Een tweede scherm dient haaks op de keerwand geplaatst te worden ter hoogte van de Houthakselaar. Het scherm dient parallel aan de spoorweg geplaatst worden met een lengte van 7 m en een hoogte van 4 m.

Het materiaal waaruit het scherm bestaat is vrij te kiezen: het scherm kan opgetrokken worden in betonblokken of het kan een stockberg zijn die rond de breker ligt. Het belangrijkste gegeven is dat de afstanden en hoogtes gerespecteerd worden.

Door naleving van dit voorstel, zal het specifieke geluid veroorzaakt door de nieuwe inrichting ter hoogte van evaluatiepunt 1 van 45 dB(A) naar 42 dB(A) afnemen.

Globaal kan besloten worden dat mits naleving van de milderende maatregelen het geluidsdrukkniveau in de omgeving overal conform de

richtwaarden voor een nieuwe inrichting zal zijn".

3.7. De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur verklaart op 23 februari 2009 het beroep van de tussenkomende partij gegrond, heft de beroepen beslissing op en verleent de gevraagde vergunning, mits het opleggen van een aantal bijzondere exploitatievoorwaarden. Dit is het bestreden besluit, dat luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat het een nieuwe inrichting betreft; dat er alleen activiteiten zullen plaatsvinden tijdens de daguren; dat het omgevingsgeluid voor de dagperiode lager is dan de richtwaarde; dat bijgevolg overeenkomstig artikel 4.5.3.1, §3 van titel II van het VLAREM het specifiek geluid kleiner dan of gelijk aan de richtwaarde verminderd met 5 dB(A) moet zijn; dat dit voor een gebied gelegen op minder dan 500 m van een industriegebied overeenkomt met 45 dB (A) overdag;

Overwegende dat door de gemeentelijke toezichthoudend ambtenaar van de stad Landen een oriënterend akoestisch onderzoek omgevingsgeluid werd uitgevoerd; dat hieruit blijkt dat het oorspronkelijke omgevingsgeluid voor de dagperiode in de Kraanbeekstraat op circa 150 m van het industrieterrein ongeveer 37 dB(A) bedraagt; dat deze waarde werd berekend uit een dertigtal LA95, 1h waarden die werden opgemeten in de achtertuin van de woning Kraanbeekstraat nummer 82; dat de resultaten uit dit oriënterend akoestisch onderzoek aantonen dat het oorspronkelijke omgevingsgeluid in de Kraanbeekstraat en de omgeving van het industrieterrein aanzienlijk lager ligt dan de voorgeschreven milieukwaliteitsnorm voor de dagperiode;

Overwegende dat een aantal geluidsproducerende activiteiten worden ondergebracht in een loods; dat meer bepaald het sorteren van bouw- en sloopafval, het verkleinen van het metaal met de ijzerzaag en het shredderen van hout en plastic binnen in het bedrijfsgebouw zal gebeuren;

Overwegende dat er een geluidssimulatiestudie werd uitgevoerd door Acoustical Engineering op 14 april 2008; dat de studie uitgaat van een worst case scenario, waarbij alle geluidsproducerende machines, die in open lucht staan opgesteld, tegelijkertijd in werking zijn; dat de voor de simulatie gebruikte geluidsvermogen niveaus van de betrokken machines gebaseerd zijn op effectieve geluidsmetingen, literatuurgegevens en leveranciersgegevens; dat de mobiele breekinstallatie met bijhorende zeefinstallatie en de houthakselaar de belangrijkste geluidsbronnen zijn; dat er gerekend werd met meewindcondities; dat in de studie rekening gehouden wordt met de gerichte opstelling van de breker en het geluidsafschermend effect van de betonnen keerwand en de loodsen; dat er vier evaluatiepunten werden beschouwd; dat in de studie geconcludeerd wordt dat, mits het parallel plaatsen van de breker aan de Hooibout en een optimaal gebruik van de aanwezigheid van de betonnen keerwand en de stockberg, het specifieke geluid veroorzaakt door de nieuwe inrichting steeds conform de milieukwaliteitsdoelstellingen en de gestelde

grenswaarde zal zijn in alle door titel II van het VLAREM vereiste evaluatiepunten;

Overwegende dat uit voormelde studie van Acoustical Engineering blijkt dat de geluidsnormen kunnen gehaald worden, mits de aangegeven milderende maatregelen getroffen worden; dat de studie is uitgegaan van een gelijktijdige aanwezigheid van zes verschillende geluidsbronnen namelijk een breker, een zeefinstallatie, een houthakselaar, een bulldozer en 2 kranen; dat dit onwaarschijnlijk is aangezien naast de exploitant maar 2 andere werknemers zullen tewerkgesteld worden op de site; dat het hakselen van groenhoutafval, het zeven en het breken van puin discontinue activiteiten zijn; dat omwille van het kleinschalige karakter van het bedrijf er geen nood is aan een permanente breekinstallatie en dat een maximum van 6 breeksessies per jaar moet volstaan voor de huidige activiteiten; dat uit de aanvraag blijkt dat een breekessie ongeveer 5 dagen in beslag neemt; dat het opportuun is om deze beperking van het aantal en de duur van de breeksessies als bijzondere voorwaarde op te nemen in de vergunning;

Overwegende dat door Acoustical Engineering een aanvullende geluidsprognose werd opgesteld op 28 november 2008, waarin nog enkele bijkomende saneringsmaatregelen worden voorgesteld om het geluid veroorzaakt door de inrichting ter hoogte van de dichtstbijzijnde woning nog verder terug te dringen; dat het volgende voorstel werd uitgewerkt:

- een scherm met een lengte van 12 meter en een hoogte van 5 meter moet parallel aan de Kraanbeekstraat voor de breker en zeef geplaatst worden; de afstand van de breker en zeef tot het scherm mag maximaal het dubbele van de hoogte van het scherm bedragen;

- een tweede scherm met een lengte van 7 meter en een hoogte van 4 meter moet parallel aan de spoorweg en haaks op de keerwand ter hoogte van de houthakselaar geplaatst worden;

- het scherm kan opgetrokken worden in betonblokken of het kan een stockberg zijn; het belangrijkste gegeven is dat de afstanden en de hoogtes gerespecteerd worden;

Overwegende dat door voormeld voorstel het specifieke geluid veroorzaakt door de nieuwe inrichting ter hoogte van de dichtstbijzijnde woning bijkomend zal afnemen van 45 dB(A) naar 42 dB(A); dat dit overeenkomt met het wegnemen van een geluidsbron van 42 dB(A) en dus kan beschouwd worden als een duidelijke reductie van het geluid; dat met het opleggen van de voorgestelde saneringsmaatregelen het geluid tot een aanvaardbaar niveau voor de omgeving kan worden teruggebracht;

Overwegende dat de geluidsprognose van Acoustical Engineering een simulatie betreft; dat de conformiteit met de geluidsnormen moet gecontroleerd worden met effectieve geluidsmetingen ter hoogte van de dichtstbijzijnde woningen; dat het daarom aan te bevelen is om na ingebruikname van de inrichting geluidsmetingen te laten uitvoeren door een erkend deskundige;

(...)"

In het bestreden besluit worden onder meer de volgende bijzondere exploitatievoorwaarden opgelegd :

"1) De keermuren van 4 meter hoogte, aangegeven op het uitvoeringsplan, moeten worden uitgebreid. Zo moet de keermuur langs noordoostelijke zijde doorgetrokken worden vanaf de scheiding tussen de opslag van het zeefzand mengpuin en de opslag niet gehakseld groenhoutafval tot aan de loods. Ook naast de loods en parallel eraan wordt een keermuur van dezelfde hoogte voorzien overeenkomstig bijlage B p 39 van de geluidsprognose opgesteld door Acoustical Engineering op 14 april 2008.

2) De breker wordt parallel aan de Hooibout geplaatst.

3) Bijkomend moeten een aantal geluidsmilderende maatregelen worden aangebracht overeenkomstig de aanvulling van de geluidsprognose opgesteld door Acoustical Engineering op 28 november 2008:

o Een scherm met een lengte van 12 meter en een hoogte van 5 meter moet parallel aan de Kraanbeekstraat voor de breker en zeef geplaatst worden. De afstand van de breker en zeef tot het scherm mag maximaal het dubbele van de hoogte van het scherm bedragen. Dit scherm kan opgetrokken worden in betonblokken of het kan een stockberg zijn.

o Een tweede scherm met een lengte van 7 meter en een hoogte van 4 meter moet parallel aan de spoorweg en haaks op de keerwand ter hoogte van de houthakselaar geplaatst worden. Dit scherm wordt opgetrokken in betonblokken".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. De tussenkomenende partij werpt op dat de door de verzoekende partij aangehaalde argumenten ter staving van haar belang bij het voorliggende beroep "op generlei wijze worden aangetoond".

Beoordeling

5. Geen wets- of reglementsbeëpalng schrijft voor dat het belang van een verzoekende partij in het verzoekschrift nader moet worden toegelicht. Indien een partij dit belang in feite of in rechte betwist dient zij daarvan het bewijs aan te brengen.

De verzoekende partij heeft in deze het vereiste belang bij een annulatieberoep tegen een milieuvergunning die werd verleend voor een hinderlijke inrichting op haar grondgebied, in het bijzonder nu zij tijdens de administratieve procedure een negatief advies heeft uitgebracht.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

Derde middel

Standpunt van de partijen

6. De verzoekende partij voert in een derde middel de schending aan van de artikelen 11, § 1, en 12, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet), van de artikelen 5, § 2, en 17 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij zet uiteen dat, opdat een openbaar onderzoek nuttig en pertinent zou zijn, een volledig dossier ter inzage moet worden gelegd, terwijl te dezen pas na het openbaar onderzoek een geluidsstudie is neergelegd, die de feitelijke grondslag heeft gevormd van het bestreden besluit. Hetzelfde geldt volgens haar voor de wijziging van de plannen in verband met de inplanting van een groenscherm. Zij is van oordeel dat de vergunning slechts kan worden verleend na een nieuw openbaar onderzoek, aangezien dit een essentiële wijziging van de vergunningsaanvraag betreft.

7. De verwerende partij antwoordt vooreerst dat het middel onontvankelijk is. Zij stelt dat het onmogelijk is zich met kennis van zaken te verdedigen, nu de verzoekende partij louter een aantal geschonden geachte bepalingen en beginselen opsomt, "zonder deze te betrekken op de inhoud van de bestreden akte". De verwerende partij merkt bovendien op dat artikel 12, § 2, van het milieuvergunningsdecreet te dezen niet van toepassing is, aangezien die bepaling slechts betrekking heeft op de behandeling van de aanvraag in eerste

aanleg, terwijl het bestreden besluit de beslissing in beroep betreft. Zij is ook van oordeel dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het middel, nu de bedoelde geluidsstudie ertoe heeft geleid dat in de vergunning strengere exploitatievoorwaarden zijn opgelegd.

Voorts betoogt de verwerende partij dat het openbaar onderzoek slechts geschonden is wanneer de bijkomende informatie een wezenlijke invloed heeft op de milieuvergunningsaanvraag. Zulks is volgens haar te dezen niet het geval, aangezien de neergelegde geluidsstudie er enkel toe geleid heeft dat bijzondere vergunningsvoorwaarden zijn opgelegd ter beperking van de geluidshinder.

8. De tussenkomende partij treedt de excepties van de verwerende partij bij en werpt eveneens op dat noch het voorwerp van de aanvraag noch de bij de aanvraag horende plannen gewijzigd werden gedurende de administratieve procedure. Voorts zet de tussenkomende partij uiteen dat reeds in eerste aanleg een geluidssimulatiestudie werd neergelegd waaruit bleek dat het geluidsniveau onder de wettelijke streefwaarden zou blijven en dat de preventieve maatregelen meer dan voldoende zouden zijn, dat deze geluidsstudie in het dossier aanwezig was voor de hoorzitting en ook de verzoekende partij daarvan kennis kon nemen, dat tijdens de beroepsprocedure een aanvullende geluidsstudie werd neergelegd omdat blijkens de eerste studie maar nipt werd voldaan aan de richtwaarde voor nieuwe inrichtingen en dat in die nieuwe studie werd voorgesteld twee extra schermen op te trekken teneinde de geluidshinder verder te beperken. Volgens de tussenkomende partij is dan ook geen sprake van een wijziging van het voorwerp van de vergunningsaanvraag, van de rubrieken of van de inplanting. Evenmin is volgens haar sprake van een wijziging van de plannen in verband met het groenscherm, daar dit groenscherm reeds was voorzien in het originele plan. Bovendien merkt zij op dat de opgelegde vergunningsvoorwaarden enkel in het voordeel zijn van de omwonenden.

9. De verzoekende partij repliceert dat het van geen belang is of strengere dan wel minder strenge exploitatievoorwaarden werden opgelegd, maar wel dat aan de beroepsinstantie een volkomen gewijzigd project werd voorgelegd. Zij is van oordeel dat volgende essentiële wijzigingen van de initiële vergunningsaanvraag werden doorgevoerd : een nieuwe opstelling van de breker, het optrekken van een betonnen keermuur van minstens vier meter hoog, het doortrekken van een keermuur langs de noordoostzijde van de inrichting, het voorzien van een keermuur naast en parallel met de loods, de aanleg van een groenscherm naast de opslag van groenhouafval en het plaatsen van schermen parallel aan de Kraanbeekstraat respectievelijk de spoorweg.

10. In haar laatste memorie stelt de verwerende partij dat niet valt in te zien hoe de uitbreiding met 44 meter van de in de initiële aanvraag voorziene keerwand van 268 meter en het plaatsen van geluidsschermen, zijnde vergunningsvoorwaarden ter beperking van de geluidshinder, aanleiding zou kunnen geven tot bijkomende bezwaren van belanghebbenden, in het bijzonder nu dit slechts kleine wijzigingen aan het geheel betreft. Zij is van mening dat het niet mogen aanbrengen in de beroepsfase van belangrijke verbeteringen ter beperking van de hinder van een inrichting het principe van de devolutieve werking van het administratief beroep schendt, daar zij in beroep de aanvraag in zijn geheel moet onderzoeken, rekening houdend met alle feitelijke omstandigheden, ook de nieuwe. Zij besluit dat het voorwerp van de vergunningsaanvraag niet werd gewijzigd en dat het aanvraagdossier alle essentiële gegevens bevatte, waaronder een inplantingsplan, zodat de omwonenden met kennis van zaken hun bezwaren tegen de geplande inrichting hebben kunnen formuleren.

11. De tussenkomende partij stelt in haar laatste memorie dat noch het voorwerp van de vergunningsaanvraag noch de ingediende plannen gedurende de administratieve procedure gewijzigd werden. Zij wijst op de rechtspraak van de Raad van State dat de omstandigheid dat tijdens de behandelingsduur door de aanvrager bijkomende gegevens worden toegevoegd aan het dossier die niet ter inzage lagen van de omwonenden in het kader van het openbaar onderzoek, het

openbaar onderzoek niet lijkt te vitiëren ingeval deze gegevens het voorwerp van de aanvraag niet wijzigen maar enkel betrekking hebben op een voorwaarde die door de vergunningverlenende overheid kan worden opgelegd. Zij betoogt dat het in de eerste geluidsstudie geformuleerde voorstel enkel betrekking heeft op de reeds in de vergunningsaanvraag voorziene maatregelen en dat de voorgestelde positionering van de machines en de keerwand op de tekening gevoegd bij die geluidsstudie overeenkomt met deze op het plan gevoegd bij de vergunningsaanvraag. Wat de aanvullende geluidsstudie betreft, voert zij aan dat uit het plan gevoegd bij de vergunningsaanvraag blijkt dat de breker reeds omringd is door stockbergen, zodat op dat plan reeds een "scherm" voorzien was. Een geluidsscherm is volgens haar geen bijkomend onderdeel van een inrichting dat van aard kan zijn om bijkomende hinder te veroorzaken. Zij ziet voorts niet in hoe de rechten van de verzoekende partij zouden kunnen zijn geschonden, nu de verzoekende partij geen opmerkingen had in verband met de eerste geluidsstudie en daarna de beroepsprocedure kon opvolgen en desgevallend haar opmerkingen kon formuleren.

Beoordeling

12. Artikel 11, § 1, van het milieuvergunningsdecreet luidt als volgt :

"Behoudens andersluidende bepalingen, wordt elke beslissing over een vergunningsaanvraag voorafgegaan door een openbaar onderzoek dat wordt ingesteld volgens de modaliteiten en binnen de termijnen bepaald door de Vlaamse regering".

De artikelen 17 tot en met 19 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I) omvatten nadere bepalingen met betrekking tot dit openbaar onderzoek.

Zo schrijft artikel 17, § 1, 1°, van Vlarem I voor dat de vergunningsaanvraag en zijn bijlagen ter inzage moeten worden gelegd.

Artikel 5, § 2, van Vlarem I bepaalt welke gegevens een milieuvergunningsaanvraag ten minste dient te omvatten; zo moet de aanvraag onder meer omvatten, de op basis van de beste beschikbare technieken voorziene maatregelen en/of installaties om "het algemene effect van de emissies en de risico's op het milieu te voorkomen of tot een minimum te beperken en dit zowel voor geluid, trillingen, stralingen, lucht-, bodem- en waterverontreiniging als voor het gevaar voor de mens buiten de inrichting en het leefmilieu". Artikel 5, § 3, van Vlarem I bepaalt dat bij een vergunningsaanvraag voor een inrichting van klasse 1 of 2 een situeringsplan op schaal van ten minste 1/1000 dient te worden gevoegd, waarop de ligging van de gebouwen, de productie-eenheden, de opslagplaatsen, de stortplaatsen en de lozingspunten ten opzichte van de aanpalende percelen weergegeven zijn.

Voorts wordt afgeleid dat de aanvraag alle gegevens moet bevatten om een adequate beoordeling van de te verwachten hinder en risico's mogelijk te maken en dus ook omtrent de maatregelen die zullen worden genomen om de hinder voor de buurt te beperken, en dat tevens een inplantingsplan is vereist.

13. In het licht van die bepalingen voert de verzoekende partij aan dat na afloop van het openbaar onderzoek nog essentiële wijzigingen zijn aangebracht aan de vergunningsaanvraag. Uit haar memorie van antwoord blijkt dat de verwerende partij het middel wel degelijk in die zin begrepen heeft. Het middel is dan ook ontvankelijk.

14. In de vergunningsaanvraag wordt vermeld dat geluid en stof de belangrijkste emissies van de inrichting zullen zijn. Inzake het aspect geluid wordt in de aanvraag gesteld wat volgt :

"Vervoer

De aan- en afvoer van vrachtwagens is typisch voor industriegebied. Bovendien zal de inrichting enkel tussen 7 uur 's morgens en 19 uur 's avonds geëxploiteerd worden.

Er zijn ongeveer een 2-tal personen op het bedrijf werkzaam. Bij aanvang en

beëindiging van de werktijden vinden er dus maar een zeer beperkt aantal vervoersbewegingen plaats.

Op het bedrijf worden ook een aantal voertuigen en machines gestald.

Breken, hakselen en zeven

Het gaat om moderne machines die voldoen aan de geluidsnormen voor gebruik in industriegebied.

De sortering van het bouw- en sloopafval zal indoor gebeuren.

Het breken van het puin zal buiten gebeuren, maar dit gebeurt niet continu. Een CE-gecertificeerde breker wordt gedurende periodes van 5 dagen op het bedrijf ingezet om de voorraad beton- en mengpuin te breken.

Bovendien gaat het om activiteiten die niet continu zullen plaatsvinden.

Er zal een talud met groenscherm worden aangeplant".

Uit het administratief dossier blijkt genoegzaam dat tijdens het openbaar onderzoek ook bezwaren zijn geuit met betrekking tot geluidshinder.

Op verzoek van de afdeling milieuvergunningen heeft de tussenkomenende partij daarop een studie laten uitvoeren.

Deze studie, opgemaakt op 14 april 2088, werd overgemaakt aan de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen vooraleer de hoorzitting van de Provinciale Milieuvergunningscommissie plaatsvond.

Uit de inhoud van die studie blijkt dat "de opdrachtgever (...) reeds een keerwand rondom (met een hoogte van 4 meter) (heeft) voorzien" en wordt voorgesteld "optimaal gebruik te maken van de voorhanden zijnde inplantingsmogelijkheden" door meer bepaald "de breker parallel (te) plaatsen aan de Hooibout en optimaal gebruik (te) maken van de aanwezigheid van de betonnen keerwand en stockberg".

Tijdens de hoorzitting van de Provinciale Milieuvergunningscommissie was de verzoekende partij aanwezig.

Op 10 juli 2008 heeft de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant de gevraagde vergunning geweigerd, omdat "het opleggen van milieuvergunningsvoorwaarden (...) geen afdoende bestrijding van de omgevingshinder (inzonder geluidshinder) (kan) waarborgen omwille van een

onvoldoende ruimtelijke scheiding tussen de nabijgelegen woningen en de vele geluidsproducerende bronnen afkomstig van de geplande inrichting". In haar beslissing heeft de deputatie onder meer vastgesteld dat "in het aanvraagdossier (...) geen remediërende maatregelen tegen geluids- en trillingshinder (zijn) opgenomen" en dat "wegens het ontbreken in de aanvraag van een volledig akoestisch rapport (...) geen correcte inschatting van de milieutechnische verenigbaarheid van de geplande breekwerf met de omgeving gemaakt (kan) worden".

Na administratief beroep te hebben ingesteld, heeft de tussenkomende partij op 2 december 2008 een tweede geluidsstudie neergelegd.

Deze bijkomende studie werd door dezelfde geluidsdeskundige in opdracht van de tussenkomende partij en op verzoek van de afdeling Milieuvergunningen opgesteld.

In die bijkomende studie worden enkele bijkomende saneringsmaatregelen toegelicht.

In het bestreden besluit wordt vervolgens overwogen dat uit de eerste geluidsstudie blijkt "dat de geluidsnormen kunnen gehaald worden, mits de aangegeven milderende maatregelen getroffen worden" en dat "met het opleggen van de voorgestelde saneringsmaatregelen (uit de tweede studie) het geluid tot een aanvaardbaar niveau voor de omgeving kan worden teruggebracht". Eén en ander resulteert in het opleggen van onder meer de volgende bijzondere vergunningsvoorwaarden : de uitbreiding van de vier meter hoge betonnen keermuren, de opstelling van de breker parallel aan de Hooibout en het plaatsen van twee geluidsschermen, één met een lengte van twaalf meter en een hoogte van vijf meter en één met een lengte van zeven meter en een hoogte van vier meter.

De aanvraag evenals het voorwerp van de aanvraag zijn bijgevolg gedurende de vergunningsprocedure zelf ongewijzigd gebleven.

De Raad van State stelt hierbij vast dat geen van de in het middel aangehoorde bepalingen de vergunningverlenende overheid verbieden om acht te slaan op stukken die in de loop van de procedure door de aanvrager worden ingediend teneinde die aanvraag bijkomend te staven of teneinde bezwaren te weerleggen die tijdens het openbaar onderzoek zijn aangebracht, voor zover de aanvraag hiermede niet wordt gewijzigd.

Het derde middel is niet gegrond.

VI. Heropening van de debatten

15. Aangezien het verslag van het auditoraat beperkt is tot het onderzoek van het derde middel, dienen de debatten te worden heropend met het oog op een aanvullend verslag.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent de debatten.

2. De Raad van State gelast het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat met een aanvullend onderzoek.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig december tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin